

KVINNORNAS TIDNING

5 Oktober 1924.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Magasinsgatan 12, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2:—.
Lösenummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag. När kvinnorna organiserar. Av Ann Margret Holmgren.
Livets härlighet. Mellan liv och död. Den svenska fåfängan.
Bör man fordra mer av kvinnan än av mannen. Av Portia.
Teater. Systrarna och främlingen. Av I. D.
Hur skyddar man sig mot vintersjukdomar? En läkares råd.
Lilith. Roman av Florence Warden.

Utlandskrönika i sammandrag.

Det vill synas som skulle den engelska arbetarregeringen stå för fall. Som bekant har denna regerings ställning alltid varit svag, därför att arbetarpartiet icke äger flertal i underhuset, utan när som helst kan röstas omkull av högern och liberalerna, i fall dessa skulle komma överens om ett sådant uppträdande. Någon borgerlig enhet existerar emellertid lika litet i England som annorstädes, och den engelska regeringen har alltid, när det gäller dess vara eller icke vara, fått stöd av liberalerna. Det liberala partiet är underhusets svagaste parti, men kommer genom sin mellanställning mellan högern och socialdemokraterna att utgöra tungan på den politiska vägen. Detta betyder makt och inflytande, och man förstår, att liberalerna gärna önska upprätthålla status quo, förhållandena sådana de äro.

Men saker och ting kunna inträffa, vilka skulle göra ett sådant handlingssätt alltför komprometterande. Det engelska liberala partiet har råkat i ett dilemma av detta slag. Historien lyder så här: Den kommunistiska tidsningen "Workers Weekly" har uppmannat hären att göra myteri. Ätal — enligt upprorslagen — anställdes mot redaktören, Campbell, men återtog på indirekt order av regeringen. Allmänne åklagaren framhöll att "Workers Weekly" endast ifrågasatt soldaternas skyldighet att lyda, om de vid arbetskonflikter kommanderades ut för att skydda strejkbrytare. Campbell förklarar emellertid triumferande, att han verkligen uppmannat soldaterna att göra revolt, och att regeringen av sina anhängare längst till vänster tvingats att se genom fingrarna med denna lagöverträdelse. "Detta är", säger han, "en uppenbar arbetareseger över kapitalistklassen, vunen icke på laglig utan klart revolutionär väg! För första gången i Englands historia, tillägger han, har Rätten fått stryka på foten för det politiska inflytandet!"

Att i denna fråga, där det gäller lagens helgd, stödja arbetarregeringen skulle för det liberala partiet betyda politiskt självmord. Även i den ryska frågan, engelska regeringens vittgående överenskomelse med sovjet, torde det bli svårt för liberalerna att stödja ministären.

Den irländska frågan har föranlett engelska underhusets inkallande till extra session. Irland, "den gröna ön", utgör som bekant icke en politisk enhet utan består av den republikanska Fristaten Irland och de till England anslutna Ulstergrevskapen. Hätsk fiendskap råder mellan dem, och striden gäller nu hur gränsen dem emellan skall dragas.

Det Tyskland lovade stora internationella penninglånet är nu säkerställt.

Tyska regeringen, vars medlemmar äro uttagna ur de borgerliga mellanpartierna, arbetar på en utvidgning åt höger och vänster för att åstadkomma en nationell samling i stor stil. Högern (de tysk-nationella) äro villiga att träda till, men socialdemokraterna, förblindade av sitt partihat, neka att samarbeta med dem.

Frågan om Tysklands anslutning till Folkförbundet står ännu öppen.

Den franska budgeten är nu uppgjord. För att få det hela att gå ihop har regeringen med eftertryck använt skatteskraven. Särskilt kännbar blir värdestegringskatten, vilken kan nå en höjd av ända till 75 proc. — nästan så gott som konfiskation.

Från Genève meddelas, att protokollet om skiljedom, trygghet och nedrustning enhälligt antagits. Fyrtiosju delegationer deltog i omröstningen. Tillfredsställelsen häröver grumlas i rätt väsentlig mån av att Japan genomtvingat ett tillägg till protokollet ifråga om skiljedom, vilket måste avlägsnas. Föränta staterna från Folkförbundet. Enligt tillägget skall vid en tvist mellan två nationer även en "inre fråga" kunna dragas inför Folkförbundet t. ex. Föränta staternas förbud mot japansk invandring.

Spanien har haft framgångar i sitt marockanska krig, i Bulgarien, där kommunisterna för mycket oväsen, väntar man en fascistisk diktatur för ordningens återställande, i Arabien har konung Hussein stora svårigheter med anledning av den vahliabitiska folkstammens fiendliga infall och i Kina slåss man fortfarande inbördes.

Göteborgs Idun

har under fästliga former och under livlig anslutning av medlemmarna invigt sitt vackra hem i huset Kungsgatan 63.

Föreningens ordförande fru Elin M. Janson höll högtidstalet, i vilket hon efter att hava redogjort för sammanslutningens tillkomst med ett varmt tack till initiativtagerskan fröken Elfrida Holmberg, i ett högstämt slutanförande gav uttryck åt sina ljusa förhoppningar rörande föreningens framtid och dess betydelse för Göteborgs kvinnovärld. Följde så en ståtlig prolog, författad och uppläst av fröken Frida Hjertberg ett hyllningstal av fröken Carola Karlsson till fru Janson för hennes stora förtjänster om föreningen samt sång- och musiknummer med fru Bell Dickson, fru Werner Lundqvist och fru Erna Fournes samt fröken Inger Wahlgren som medverkande.

När kvinnor organisera.

Av ANN MARGRET HOLMGREN.

Svenska Kvinnors Medborgarförbunds artikelserie.

Det säges att kvinnor inte kunna organisera, men det finns de mest lysande exempel på motsatsen. Ett av dem är *Norske Kvinders Sanitetsforening*. Den bildades 1896 med 100 medlemmar och har växt ut till en landsorganisation av 526 föreningar med 76.607 medlemmar och ett nittio-tal institutioner varav flertalet till bekämpande av tuberkulosen.

Planen lades av den även hos oss kända norska statsministerfrun F. M. Qvam, som är en organisator av Guds nåde. Hon blev N. K. S. första ordförande, och leder än i dag det hela med säker hand trots sina fyllda 81 år.

Början gjordes för att skaffa sjukmaterial i händelse av krig eller andra olyckor. Tanken väckte naturligtvis först motstånd, liksom alla stora tankar göra. Företaget skulle misslyckas. Lyckligtvis fanns det de som förstodo vad fru Qvams förståelse betydde. Hennes valspråk är "Svårigheter äro till för att övervinna". Och hon lyckades så väl att föreningen inom år och dag var mer än tredubblad.

Nästa steg var att utbilda sjuksköterskor. Detta sker nu i 3 olika elevhem, varifrån årligen utgå omkring 70 sköterskor, vilka undervisas på större sjukhus och på de egna sjukhemmen. På senare år utbildas även mycket eftersökta barnsängssköterskor.

Sedan 5 år tillbaka utsändas till undervisning på landsbygden s. k. resesystrar som fara omkring och demonstrera sjukvård i hemmen. Till upplysning och förbindelse mellan medlemmarna utges månadsskriften "Folkhelsen" och "Treklöveren".

1899 utsträcktes föreningens verksamhet till bekämpande av tuberkulosen. När ett upprop härom utgick över landet väckte det genast anklang. Och snart blev företaget av folksak som numera åtnjuter anslag av både stat och kommuner.

N. K. S. äger och uppehåller bl. a. ett stort folksanatorium, Grefsen, flera mindre sanatorier, och en stor mängd tuberkulosem och sjukhem samt 4 sjukhus. På dessa anstalter vårdas årligen flera hundra patienter. Två barnsanatorier äro även uppförda och ett barnhem där barn upptas vilkas mor vistas på tuberkulosanstalt. Ett "övergångshem" för kvinnliga konvalescenter som kommit ut från sanatorier, men ännu äro för svaga att upptaga livskampen på egen hand, gör även stor nytta. Ett ljusinstitut är inrättat, liksom folkbad och badstugor på flera håll.

En förträfflig och relativt enkel och billig institution äro de 10 små s. k. "Julemärkehuser" som äro byggda på en solig plats nära Kristiania till sommaruppehåll för tuberkuloshotade, barnrika familjer. Husen innehålla ett enda stort rum med en liten köksavdelning och en

veranda med matbord. Även större hus äro byggda för tuberkulösa familjer och "logihus" för ensamställda tuberkulösa män och kvinnor. Friluftsskolor, feriekolonier, mjölkstationer, spädbarnskliniker m. m. äro även goda förebyggande anstalter.

Några rekreationshem för föreningens sköterskor finnas i olika delar av landet. Och en pensionsfond för dem är bildad.

Bland allt övrigt gott som N. K. S. utövar må nämnas utlån i alla socknar av lätta korgbåtar för transport av sjuka eller skadade från hemmet eller olycksplatsen till läkare eller sjukhus. De äro försedda med god bädd, uppvärmningsapparat i bädden och sufflett över så att den sjuka utan att rubbas kan föras lång väg vinter eller sommar på vilket fordon som helst eller bäras ned för branter där ingen körväg finns.

Nu frågar man sig: Varifrån tas alla de pengar som fordras till dessa mångfaldiga inrättningar? Ja, här är det just som kvinnornas egenartade, praktiska organisations- och sparsamhetsförmåga visar sig. Varje medlem deltar på ett eller annat sätt i arbetet. Stora höstbasarer t. ex. anordnas där jordbruks- och trädgårdsprodukter säljas, skinker, ostar och smörbyttor bortlötas o. s. v. På landsbygden har man s. k. korgfester där varje medlem medför en sluten korg innehållande nyttiga eller muntande saker som auktioneras bort till stor förmöjelse och god inkomst. Allting till dessa fester insamlas av medlemmarna, vilka känna sig som mödrar till det gemensamma stora barnet N. K. S. som växer och frodas under deras hägn. Försäljning av julmärken och av majblomman efter svensk idé har under årens lopp inbringat bortemot 2 1/2 million kronor tack vare föreningsmedlemmarnas nit.

Stora gåvor ha lämnats till den välskötta organisationen. Bl. a. har N. K. S. fått en del av ett statslotteri. Det finns inte mer än en mening om att Norske Kvinders Sanitetsforening varit till lycka och välsignelse för hela folket, och att kvinnor här ha givit ett glänsande prov på organisations- och administrationsförmåga. Berömmande uttalanden om N. K. S. ha gjorts av sanitetsgeneralen vid armén, stadsläkaren i Kristiania, hälsovårdsinspektören, överläkaren för tuberkulösården m. fl. myndigheter.

Som ett offentligt erkännande av den stora förtjänst fru Qvam har i allt detta arbete har hon hedrats med den för en kvinna sällsynta utmärkelsen att utnåmnas till riddare av S:t Olavsorden. Denna utmärkelse är dock en obetydlig jämfört med den tillfredsställelse hon bör känna över att ha gagnat sitt land i så sällsynt grad.

(Eftertryck förbjudes.)

Livets härlighet.

Mellan liv och död.

Som ett apropos till art. "Den sista resan" i närmast föregående nummer återgiva vi här nedan ett uttalande av den engelske författaren James Douglas, införd i hans tidning Sunday Express. Mr Douglas har varit sjuk, så sjuk att han svävat mellan liv och död. Det är därifrån han utgår när han skriver:

"Ingen människa kan beträda tröskeln till det okända, utan att gripas av bävan och utan att undergå en sinnesförändring genom denna upplevelse.

Bland misstänker jag, att döden är det enda mysterium, som den djärva människoanden icke förmår utforska, den enda oupptäckta polen, det enda berg Everest som icke kan bestigas, det enda hav som icke kan kartläggas. Men om ni, svindlande, hänger vid ett snöre spänt över en avgrund, om ni under många dagar icke vet, om snöret skall hålla eller brista, så är ni så gott som död, ty ni är liksom tagen bort från denna världen och andas den andras dunkla luft. Och ni återvänder mycket långsamt till ert jordiska hemvist med dess älskade nonsens, dess välsignade bagateller.

Näväl, jag har återvänt till livet, och det låter icke förneka sig att jag undergått en grundlig, och kanhända, också bestående sinnesförändring. Men det kan även hända, att den går bort med tiden och jag om några månader har glömt allt vad jag känt, utstått, fruktat och jublat över.

Dante gjorde ju ett besök i helvetet. Jag sympatiserar med Dante, ty även om jag icke, som han, skrivit en gudomlig komedi, så har jag dock i likhet med honom tillbringat flera månvarv i ett privat helvete och i ett privat dödsrike, som jag hållit mig med, och även klättrat upp till ett slags privat paradiset.

Liksom de flesta upptäcktsfarare bruka berätta sina upplevelser från en farofylld färd, så finner jag det också naturligt att öppet och årligt skildra mina äventyr och berättat vad jag sett och vad jag har känt och vad jag har lärt i Skuggornas land.

Det finnes enligt mitt förmenande ingenting som talar för att ögonblicket efter döden på något sätt skiljer sig från ögonblicket närmast därför. Jag är säker på, att landet på andra sidan gränsen icke är olika det Ingen-mans-land som finnes på denna sidan. Det var ögonblick då jag var så nära över gränsen, att jag, ehuru yrande, ägde förmåga att analysera min egen yrsel och att fullständigt redigt och klart beskriva för dem som voro hos mig vad jag upplevde. Jag vet icke, om en sådan dubbeltillvaro är något sällsynt eller om det ofta förekommer.

Jag vet endast, att det föreföll mig själv nästan ofattbart under det att det pågick och fullständigt ofattbart sedan. Och dock var det hela icke en inbillning eller vrångföreställning, ty de som voro hos mig kunde

genom vad jag berättade hela tiden följa med vad jag upplevde. För ögonblicket kan jag emellertid endast häntyda på detta paradoxala under. Mina läsare måste stilla sin nyfikenhet i detta stycke, tills jag kan berättat hela historien följdriktigt och sammanhängande.

Nu vill jag endast inträngande bedja varje tänkande läsare att fatta den vanligen förbisedd sanningen att livet i sig självt är det underbaraste undret i denna underbara värld. Jag skriver detta med livets friska smak på tungspetsen. Jag erkänner att jag fruktar att förlora dess doft och att återfalla i den gamla vanan att leva utan att känna livets nyp och sting varje morgon när jag vaknar, i varje andetag jag tar.

Jag bävar för tanken att jag skulle kunna tillåta denna uppenbarelse, som jag mottagit, att fördunklas och omtäcknas av den gamla lögnaktiga slentrianen eller trögheten hos en förtelnad fantasi. Det kan invändas att icke alla män, icke alla kvinnor kunna vara poeter, skälvande av hänyreckning, när de känna livets förtrollning.

Det är inte sant. Vi kunna alla, även de av oss som farit mest illa, hålla vid liv den lilla låga, som brinner i vårt inre. Barnen göra det ännu många år efter sitt inträde i världen. De känna livets förtrollning länge. Många av dem förlora aldrig denna känsla.

Jag tror, att denna barnsliga trohet mot det ursprungliga i människonaturen ligger bakom barndomens och den första ungdomens älsklighet, denna älsklighet som inger oss en känsla av smärtsamt deltagande. Vi beklaga dessa ungdomar därför att vi veta, att de äro insvepta i en klädebonad, som vi för länge sedan slitit ut och med vars lagning och stoppning vi äro upptagna hela vårt liv.

Vår kärlek till allt, som är värt kärlek, väller fram ur samma källa. Det är den drivande impulsen bakom litteraturen, bakom skådespelet, bakom musiken, bakom konsten. Det är den skapande kraft, som utgör livsnerven i vår filantropi, vår humanitet, i våra revolter och revolutioner, i våra politiska jordbävningar.

Det är denna känsla av liv, som skyddar världen mot pessimismens kraft och cynismens röta. Jag kan icke se en soluppgång eller en solnedgång utan att gripas av andakt, icke den lätta dimman över en ljungklädd bergsluttning utan att känna ödmjukhet. Jag kan icke se mina medmänniskors med så stort allvar utförda narrstreck utan att mitt hjärta ömmar för dem. Även de förvillade nationernas högtidliga myggsdans förmår icke göra mig ursinnig. Deras förringar äro mina förringar, endast med den skillnaden att deras utföras efter en större skala. Jag har mina egna gransregleringsproblem, mina egna återuppgnadsfrågor, mina egna olösta gåtor med hänsyn till förpliktelsen om ömsesi-

SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

dig hjälp mitt eget avrustnings-
dilemma. Livet är levande. Det är
allt.

Om vi vore fullt medvetna om att
vi leva, skulle vi omhulda varje
timme som en blomma, betrakta
varje dag som en kostbar pärla, varje
andetag som ett ord av Gud. Jag har
lärt mig att glädjas över nektarsma-
ken hos det vatten jag dricker, att
upsända tacksägelse för doften av
det torra brödet på min tunga.

Jag har upptäckt ljvligheten i att
tycka om, ja, älska mina medmänni-
skors ansikten och att med öm hän-
ryckning lyssna till tonfallen i deras
stämma. Tro mig, det är lika lätt
att älska en mänsklig varelse som
en lärka i skyn, ett landskap, en
trädgård.

Sälunda har jag på en omväg fört
er till tillvarons innersta helgedom.
Jorden är en hydda och vi äro alla
lika goda eller onda stallbröder och
mer eller mindre besläktade med var-
andra, och somliga av oss äro svåra
att leva tillsammans med. Må vi icke
förfaras över vårt stora antal eller
över vår orättfärdighet eller det
egendomliga sätt varpå vår gamla
hydda är byggd. Det finns mer god-
het i vår ondska än vad historieför-
skarne och filosoferna kunnat dröma
om. Poeterna hava gjort sitt bä-
sta för att visa, hur vi skola umgås
med varandra, hur vi skola hjälpa
varandra, och hur vi skola fröjdas
över undren i vårt roterande sovg-
mak. Om vi icke kunna skriva eller
läsa poesi, så låt oss åtminstone
leva poesi, ty poesi är helt enkelt ögat
som ser, hjärtat som känner och sin-
net som förundrar sig."

Den svenska fåfängan...

Det låter icke vackert att kalla
svensken fåfäng. Och det skulle va-
ra grundfalskt att framhålla denna
egenskap med pretention på att vara
någon slags nationell karaktäristik.
Ty svensken är också så mycket an-
nat, som vid en jämförelse nationerna
emellan skulle berättiga honom till
en förstarangsplats bland nationalka-
raktärer.

Men icke förty är fåfängan ett i
högsta grad utmärkande drag för oss
svenskar. När utlänningen kommer
till Sverige blir han överraskad och
stormförtjust. Landet är vackert,
städerna långt mera storstilade än
han tänkt sig, och invånarna själva
de älskvärdaste värdar på jordklotet.
Utlänningen njuter följaktligen i
fulla drag.

Men det göra vi också, när vi kom-
ma bort och bli väl mottagna i ett
gott hus, där ingenting av denna
världens goda saknas. Vi låta gär-
na bjuda och förpläga oss, om någon

PÄRLOR JUVELER

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning

— är —

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värde-
fulla artiklar i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

har lust att bereda oss ett dylikt nö-
je. Om denne någon samtidigt har
råd fråga vi däremot aldrig efter —
förrän möjligen efteråt. Medan fäs-
ten pågår finna vi blott en hel massa
smickrande ord för vårt offervilliga
värdfolk.

Något av ovanstående är också
tillämpligt på Göteborgsutställnin-
gen. Medan den pågick i all sin här-
lighet och glans var hela världen idel
lovord. Den var en ära för vår na-
tion, ett stolt bevis på vad den svens-
ka kulturen m. m. förmår etc.

Men nu, när man fått veta att den-
na ära och stolta kulturuppväning
kostat vår stad den svindlande sum-
man av 5 miljoner kronor i så gott
som ren förlust blir man betänksam.
Visserligen var utställningen stor-
rad, men uppväde dess korta saga
verkligen dessa kolossala offer? Kan
den icke med ett sådant resultat rätt-
visligen betecknas såsom en dund-
rande felkalkyl!

Ty summan av det hela blir ovill-
korligen att Göteborg icke hade råd
att hålla denna utställning. Det är
nämligen lika oklokt att göra en stor
pompös utställning på bekostnad av
andra för stadens inre utveckling
nödvändiga arbeten som det är att
giva en stor middag med obetalda
viner på bekostnad av många följande
försakelseveckor. Och det kan
icke hjälpas att tanken inför alla
dessa enorma på utställningen ned-
lagda summor svävar ut från det
underbart framskapade utställnings-
området, som var dömt att förgå, till
de många stadens försumpade, brä-
tiga, obrutna, vanprydande områden,
som äro dömda att såsom det synes
bestå sådana de äro i all evighet.

Det var verkingsfullast för stun-
den att hugfästa stadens 300-årsmin-
ne med en temporär utställning för
hela världen. Men som resultatet nu
blivit kan man icke undgå att tycka
att det hade varit ärorikare om Gö-
teborg inriktat denna minnesfest på
bestående gärningar som i framtiden
kommit dess egna invånare till verk-
lig nytta och gagn.

Efterföljansvärt.

Den sjukstuga i Arjeplog i övre
Norrland, som tillkommit på initia-
tiv av ett antal damer i Göteborg
och — till betydande del — genom
av dem lämnade penningmedel, har
i dagarna högtidligen invigts och sy-
nes, där den står, måna även andra
Sveriges kvinnor att på liknande sätt
komma de norrländska ödebygderna
till hjälp.

Av särskilt intresse för kvinno-
världen är det till sjukstugan anslut-
na förlösningrummet, vars välbe-
hövlighet man förstår, om man tän-
ker på de oerhörda avstånd man i
dessa trakter måste räkna med, och
vilka ofta göra det omöjligt att till-
kalla hjälp av barnmorska eller lä-
kare.

Man har bett oss fästa kvinnovärldens
uppmärksamhet på, att något
som skulle vara synnerligen välkom-
met för särskilt sjukstugans yngre
patienter är bilderböcker och ung-
domslitteratur, god och läsvärd.

Gåvor av detta slag emottagas med
nöje av fröken Helene Bonnier, adress
Kungsporsavenyn 6, Göteborg.

Vill Ni ha vackra
hållbara Gardiner

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner platsens största sortering hos
A.-B. CARL JOHNSON
Kungstorget.

Bör man fordra mer av kvinnan än av mannen?

Av PORTIA.

En högt aktad medarbetare
har tillställt redaktionen ne-
danstående tankeväckande arti-
kel, vilken med sitt alltid
brännbara ämne torde giva
upphov till en livligare of-
fentlig debatt mellan våra läs-
sare. På det att denna må bli
så litet personlig och så myc-
ket saklig och allmängiltig
som möjligt tillåtas gärna
eventuella insändare att i lik-
het med inledarinnan bevara
sin anonymitet.

Ännu minns jag så tydligt den där
kvällen i mitt föräldrahem, när en av
våra gäster — en icke alltför ung
notarie — vid smörgåsbordet höjde
sin sonora stämma och yttrade "Jag
för min del sätter då inte kvinnan
högt!" Naturligtvis kände jag in-
stinktvis den missaktning för kvin-
nan i moraliskt hänseende, som låg i
hans ord, och efter en blick omkring
mig på de församlade — hans och
mina föräldrar och syskon — slung-
gade jag harnset fram: "Nåja, det
är i alla fall inte vidare rekomen-
derande för dig själv, ty du nöjer dig
med ett illa valt kvinnligt umgänge!"
— Jag var mycket ung på den tiden
och tystnaden omkring mig blev
stor —

Sedan dess ha många år förflutit,
men den där känslan av harm har
ännu rika tillfällen att flammas upp
inom mig — särskilt när talet faller
på kvinnans moral jämförd med
mannens. När jag omtalar, att jag
är barnavårdsman, förstår var och en
att människor, med vilka jag sam-

manträffar såväl i tjänsten som i
privatlivet, ofta finna sig föranlåtna
att uttala sig just i den frågan. Och
deras omdömen om kvinnan äro ej
mindre hårda än notariens. I själva
verket tycks hela samhället vara ge-
nomsyrat av den åsikten, att kvinnan
har den största skulden till det mo-
raliska förfall, som råder i världen.
Det talas alltid vitt och brett om den
"lätsinniga Eva" och om den "stac-
kars, svage Adam", vilken av natu-
ren är förutbestämd till att smaka
på den frukt, som den "sluga Eva"
bjuder honom. Sällan finner någon
att Adam är en ynkrigg, när han
äter av den frukt, som blivit honom
strängeligen förbjuden. Man reson-
nerar i stället som, så, att då den er-
bjudes honom, så kan heller ingen
förväna sig över att han äter — i
synnerhet som det icke blir han själv,
utan i stället Eva, som får bära de
svåraste följderna av bådadas olydnad!

Som sagt, Allmänna Opinionsen de-
klar avgjort notariens mening om kvin-
nans relativt låga moral och när man
tänker efter, är kanske detta rätt na-
turligt. Icke därför, att varje män-
niska, som närmare kommer i kon-
takt med livet, måste komma till den
åsikten. Nej, ingalunda därför! Utan
därför, att vårt samhälle ännu bär en
den manliga självhåvdelsens prägel.
Allmänna opinionen hyllar gärna vid
sina domslut den enkla regeln: Makt
är också rätt! Och så blir det na-
turligtvis ständigt Eva, som får stå
vid skampålen, medan Adam går
jämförelsevis fri!

Att det alltid finnes fullt upp med

Ni, Ni, som nu skall
köpa galoscher, köp
Viskafors. De äro star-
kast och bäst!
Kamuteckna genom vid-
stående Märke

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

för alltid på lager alla

VISKAFORS

galoscher och bottiner till fabrikspriser.

AKTIEBOLAGET GÖTEBORGS BANK

GÖTEBORG

STOCKHOLM

100 avdelningskontor i västra och östra Sverige

Grundad år 1848

Egna fonder Kr. 78.750.000

Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta
gällande ränta.

Utlåmnar hemsparbössor.

Bankens notariatavdelning förvaltar föreningars och kassors medel, enskilda
förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.

Obligations- och fondavdelningar.

Fullständig bankrörelse i övrigt.

Damväskor och Reseffekter

i olika sorters modeller
och kvalitéer köper ni
alltid billigast hos

John A. Gahm

KORSGATAN 12

BLOMSTER- hälsningar över hela jorden.

Beställningar å blommor ombesörjes kost-
nadsfritt under garanti för omsorgsfullt
utförande å alla platser av

Vasa Blomsterhandel

GUSTAF EKMAN

Telefon 4314 — 10365. Teleg. Vasa.

Medlem av Föreningen för blomsterbe-
ställningsförmedling samt de internatio-
nella organisationerna F. T. D. i U. S. A.
samt B.-V. i Tyskland. 6000 medlemmar

Säg det med Blommor!

Förlovar

eller
Gifter

Ni Eder, så annon-
sera det i

GÖTEBORGS

MORGONPOST

Alla Edra vänner,
läsa den tidningen.

Läst i varje bildat
hem i västra Sverige.

MERKURTVÄLEN

använd enligt bruksanvisningen
giver ett stort resultat.

Höst- & Vinter- NYHETER

Dam-, Herr-
och Barn-

SKODON

A.-B.

Herkules Skodon

45 Kungsgatan 45.

sta inom varje kvinna. Må den till
männslighetens bästa växa sig stark
och ge sig många välbehövliga ut-
tryck — och då även genom en om-
värdering i människors medvetande
av mannens och kvinnans moraliska
plikter och ansvar! Ty kraven på
sedlighet måste komma att motsvara
individens faktiska möjligheter och
bärkraft, utan att därvid avseende
göres vid könets möjligen sedan ur-
minnes tider självtagna och i Allmän-
na medvetandet inpräntade privile-
gier. Detta är ett av de allvariga
villkor, som absolut måste uppfyllas,
om ett höjande av samhällsmoralen
och en förbättring av den sedliga to-
nen över huvud taget skall kunna
tänkas.

Av denna sanna kvinnlighet —
gudomlig och evig — finnes en gni-

Offentliga nöjen.

Stora Teatern
Varje afton kl. 8:
Katarina II.
Operett i 3 akter av Jean Gilbert.

Lorensbergsteatern.
Kl. 8 e. m.—omkring kl. 10,15 e. m.:
Systrarne och Främlingen
av Bruno Frank.
Gästspel av Naima Wifstrand.

Nya Teatern.
Varje afton kl. 8:
BARKEN MARGARETA.

Lilla Teatern.
Lördag och Söndag kl. 7 och 9:
övriga dagar kl. 8:
Österlunds Hanna.

THESALONGEN
Fr. o. m. i dag
1-3
5-6
HERM. MEETHS A-B
Vollmers-Meeths

Teater.

“Systrarne och Främlingen.”

Lorensbergsteaterns nya pjäs.

Aterspeglar detta verkliga människolivet?

Frågan tränger sig oemotståndligt på en vid åskådandet av det drama “Systrarne och Främlingen”, som Lorensbergsteatern i Göteborg upptagit på sitt program.

Första akten visar en förlustelokal med foyern närmast rampen och därtill, bakom undandragna sammetsdraperier, en balsal där nu, lugn, flirt och dryckjom som bäst pågår.

Man ser här männen av värld (i mer eller mindre grad) tillsammans med en synnerligen demokratiserad och förenklad halvverld röra sig och

(Eftertryck förbjudes).

Lilith.

ROMAN
Av Florence Warden.

Auktoriserad översättning av
Margareta Heijkel.

Fru Ames var den första som bröt kystnaden. Hennes stämma var kall och hård, då hon konventionellt sade: — Så vitt jag förstod har ni önskat att få tala med mig. Jag vet mig icke ha äran att känna er. Det vållade henne synbar svårighet att tala och det stod klart för Simmonds, att fru Ames och främlingen icke voro obekanta för varandra.

Det föreföll som om den unge mannen blivit både överraskad och besvört över det mottagande han fått. — Jag trodde att jag skulle bli

konversera varandra med all den frihet, som kan väntas vid en tillställning av denna art, där man efter allmän överenskommelse givit sin sällre människa lösa tyglar.

Bland den tvetydiga kvinnopubliken, vilken tycks bestå av gatans nattfåglar, rör sig även en täck, av allt att döma ren och oskyldig ung familjeflicka, Cordula, dotter till en hänsömnad general, von Gallas. Hon har förts hit av en väninna, en annan ung flicka av utpräglad hetärtyp. Det är författarens väl bevarade hemlighet, hur bekantskap och vänskap kan existera mellan två flickor ur så skild miljö och av så grundolika läggning liksom även hur ett barnsligt och oskyldigt väsen som Cordula kunnat få lust att besöka en så tveklaktig tillställning som denna och att efter ditkomsten icke erfara häpnad o. avsky utan tvärtom med välbehag dröja kvar i denna förgiftade, smutsiga atmosfär. Än mer, författaren, österrikaren Frank, låter henne under maskerade göra intim bekantskap med “Främlingen”, en robust karl, väl ett tiotal år äldre än hon själv. Hon vet icke vem han är, hon vet ingenting om hans person eller föregående, men hon “känner”, att han är god och ädel, en riddare utan fruktan och tadel, en man alltså i vars stora starka hand ett litet oskyldigt flickebarn med trygghet kan lägga sitt varma oerfarna hjärta. Utvecklingen sker så raskt, att Cordula och Främlingen efter ett par timmars bekantskap växla både kärleksbetyranden och kyssar.

Maskeraden är slut och deltagarna avlägsna sig par efter par. De enda som dröja kvar på scenen äro “Den gamla herrn” och En skurgumma, som kommit för att göra ren lokalen till morgonens nykterhets- och sedlighetsmöte. De äro halvt om halvt mystiska figurer med tydlig hemorts rätt i avgrunden. Den ene är en gammal förnäm roué, den andra en äldrig, f. d. hetär. Det är något fassansfullt i deras viskande tankeutbyte om vad de nu föreha alla dessa ungdomar, som nyss befolkade förlustelokalerna, och åtminstone den kvinnlige åskådaren känner en brinnande åstundan att gå upp på scenen för att med sand, såpa och rotborste skura denna gemena representant för kvinnosläktet en smula ren invärtes. Andra akten spelar någon månad längre fram i tiden och på en solig utvårdshusveranda. Man ser här generalen von Gallas, hennes båda döttrar Cordula och den något äldre Judith, dennas fästman, doktor Hoffmeister samt Främlingen, vilken introducerats i familjen och under höviska former öppet gör Cordula sin kur.

Man har under aktens olika scener tillfälle att höra de tre damerna Gallas lovsjunga Främlingen, hans godhet, hans älskvärdhet, hans ridderlighet, som måste tillförsäkra honom allas kärlek, samt vidare att bevitna ett gräl angående honom mellan Judith och hennes av svartsjuka marteerade fästman, vilken slutligen efter

Meddelande till våra kunder!

Vi tillåta oss härmed meddela våra ärade kunder, att vi nu mottagit stora sändningar av höstens sista nyheter i teater-, sällskaps- och promenadskodon från välkända fabriker, och inbjuda vi värdsamt intresserade kunder att utan köptvång bese våra nyheter. Modellerna äro utställda i våra skyltfönster.

Kungsgatan 51 **City** Skomagasin Telefon 9179

att ha slungat sin förmodade rival så pass starka ord som “skurk” och “bedragare” i ansiktet i vredesmod slår upp förlovnings och går. Främlingen anholder hos generalskan om Cordulas hand och det förekommer därefter i Judiths närvaro ett lidelsefullt kärleksutbrott mellan de båda nyförlovade. Den bröstsjuka Cordula, som gripits av dödsaningar bönfäller Främlingen att få tillhöra honom redan samma dag och, alltjämt med Judith som åhörare, avtalas ett hemligt möte. Det ligger något oblygt, otroligt, skriande osant över denna seen liksom över den närmast följande då Judith, bliven ensam med “Främlingen”, kysser hans hand och ännu med Cordulas av dödsfruktan och passion genomandade ord ljudande i sina öron bekänner sin egen kärlek till honom och sin avund mot system som skall få hänge sig åt honom.

I tredje akten, ett halvår därefter, är Cordula död. Hon har dött i främmande land, där hon sökt bot för sin lungsjukdom, och hennes mor och syster ha nu tillsammans med Främlingen återvänt hem.

I ett gemak med vitklädda möbler, där allt verkar begravning, och där den döda Cordula representeras av en del reseffekter, tackar generalskan troskyldigt och med gripande ord — pjäsens bästa och starkaste scen! — Främlingen för den rena kärlekslycka han skänkt hennes döda barn. Hon går, och Judith, i vars inre ljudet av begravningsklockorna ännu borde dröja kvar, kastar sig driven av sin lidelse i hans armar med bön att få bli hans älskarinna. Han värjer sig, återförvisar henne till fästmannen och då ingenting hjälper, yppar han sitt livs hemlighet. Han är “en förtappad själ”, han står utanför mänskligheten, han kan icke älska någon annan än sig själv. Hans godhet och ridderlighet äro spel och bedrägeri. Förgäves söker han medels dem riva ned den hårdhetens mur, som skiljer honom från andra människor och som gör honom till en ensam man. Han har aldrig känt något för Cordula, och Judith skulle icke betyda mera för honom än vil-

ken gatflicka som hälsat. Av hans självbekännelse drives Judith kvidande steg för steg tillbaka och flyr till sist ur rummet. Slutligen avlägsnar sig även Främlingen med orden: Jag är färdig — här!

Hela detta skådespel verkar hopgjort, orimligt, oäkta, sjukligt, ointelligent. Det skrämmer icke, det berör icke hjärtat, det manar icke till självrannsakan, och väcker endast leda.

Att vi så utförligt som skett behandlat denna pjäs är för att opponera mot det beljugande och illa beröyande av kvinnan, som här äger rum och som kan både skada det kvinnliga anseendet och bidra till att demoralisera den kvinnliga ungdomen.

Det finns, som var man vet, kvinnor av lätta seder, men här indragas i spelet på ett komprometterande och nedrivande sätt representanter för en av de bästa och allra viktigaste kvinnogrupperna, nämligen familjeflickan, av vars rätta och ansvarsfulla uppfattning av kärleksproblemet familjelivet och därmed även samhällslivet ytterst beror!

Om pjäsen verkade fränstötande måste å andra sidan ett förbehållsamt erkännande lämnas det förträffliga utförande flertalet roller fick. Främst nämnes hr Carl Ström som Den gamle herrn, vidare fröken Naima Wifstrand, den kända operettdivan, här framgångsrikt debuterande som karaktärsskådespelerska i Judiths alltför litet mänskliga roll, fröken Sjöblom som modern, hr Arvedsons Hoffmeister, styckets enda sympatiska mangestalt, Ingegerd Olson som Skurgumman och Anna Carlstens Cordula.

I. D.

Jag tror, att män, som hade varit värda ett bättre öde, genom bristen på bekantskap med goda och älskliga kvinnor sjuka och dö som gräs i torka, under det att en livgivande blick från en god kvinna hade varit såsom värregn och sommarregn.

M. Goldschmidt.

Hur skyddar man sig mot vinter-sjukdomarne?

En läkares råd.

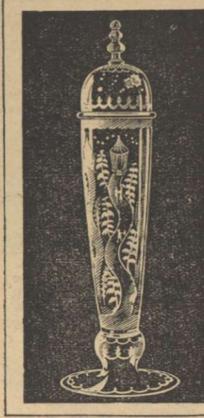
Vintern är nära och med den vintersjukdomarne. Med anledning därav och till tjänst för våra läsare återgiva vi här nedan vad en läkare, dr. Kreutehmann, har att säga i saken:

Den ohälsosammaste tiden hos oss är vintern och det tidigaste skedet av våren på grund av de förkylnings-sjukdomar och katarrar, som då lätt uppkomma och icke sällan visa sig både elakartade och envisa, skriver den ovannämnde tyske läkaren. Visserligen kan man även under sommarmånaderna genom grov vårdslöshet ådraga sig en förkylning, men sjukdomsförloppet tager då i vanliga fall ett lyckligare förlopp än under den kalla årstiden.

Att just denna tid är så prövande för vår hälsa beror givetvis på den långvariga kylan, vilken påtvingar oss ett synnerligen ohygieniskt levnadssätt med de flesta av dygnets timmar tillbringade inom fyra väggar.

Människokroppen kan utan skada fördraga ej blott stark värme och stark köld utan även snabba övergångar från det ena till det andra. Vi kunna t. ex. utan olägenhet från vår starkt uppvärmda bostadslägenhet gå ut i den bistra vinterluften. Temperaturväxlingen blir skadlig först genom närvaron av vad vi kalla drag, särskilt om detta träffar någon ömtålig del av kroppen. Faran blir ännu större om den kalla genomträngande luften träffar en svettig kroppsdelen, och ej mindre riskabelt är att vila ut på ett kallt ställe efter förtugängen kroppsrörelse, vilken tagit hjärtats och lungornas kraft strängt i anspråk. I alla dessa fall inträder en rubbning i blodcirkulationen, varvid vissa delar av kroppen övervämmas med blod, under det andra utsättas för en motsvarande brist på blod. Om denna omloppsruddning åter snart utjämnas uppstår inga vidare följder; i motsatt fall inställer sig oundvikligen en katarr.

Förkylningens följder visa sig antingen i själva den för kolden utsatta kroppsdelen eller, vilket oftare inträffar, i den del av organismen som är svagast hos individen i fråga. Så-

ORREFORS

har uppnått internationellt erkännande för sina graverade konstglas. Materialets egen charm, gedigen konstnärlighet i form och utsmykning jänte alla grader i prislägen, ha å Orrefors konstglas skapat en berättigad popularitet. På begäran göras av konstnärerna S. Gate och E. Hald förslag till hedersgåvor, anpassade efter visat prisläge, med inkomponerade dekorationer, monogram, vapen etc.

A-B FERD. LUNDQUIST & CO
KUNSTGLAS- och KONSTNÄRNINGEN
GÖTEBORG

som den mycket ofta förekommande lung- och struptionerkulosen, bröstkatarrar, lunginflammationer, astman m. m. bevisa äro andedräftsorganen i sin helhet lättast utsatta för sjukdomar. Därför kunna också hosta och katarr uppstå utan vidare, även om förkylningen drabbat någon annan del av kroppen, t. ex. fötterna eller underlivet. Andra sjukdomar som uppstå av förkylning äro isynnerhet s. k. reumatiska åkommor, de med flykande nervsmärtor förbundna sjukdomarna i muskler och ledgångar, talrika magsjukdomar samt ej minst näs- och öronkatarrar. I fråga om en förkylnings skötsel göra de flesta människor sig skyldiga till den mest tanklösa vanvårdnad. Då flertalet fall reglera sig själva

Nu inkommet
SÄSONGENS
NYHETER i
Höst- & Vinter-
Kappor
samt
Dräkter

BESTÄLLNINGAR mottagas och utföras elegant och till våra kända billiga priser. Utmärkta tygsorter och förstklassigt arbete.

Viktor Swenson & Co.
35 Kungsgatan 35
(Mitt för Domkyrkan).

SIDENHUSETS Manufaktur- Avdelning

Ylle Klädningsstyger 340 Ylle Marocain 450 Ylle Matelassé för Klädnings- och Dräkter Ylle Dräkttyg och Cheviot i alla prislägen.
Glacéhandskar “MANON” å 3.25 och Helsingstrumpan “MANON” å 12.50.

ögonblick som den unge mannen bjöd denna sin arm till stöd men häftigt blev tillbakavisad. Han drog sig tillbaka då fru Ames skälvande klängde sig fast vid Simmonds arm.
— Vill icke frun gå upp till sig, viskade kammarjungfrun.
Under tiden hade den unge mannen närmast sig dörren. Han vände sig ännu en gång om stödande sig med ryggen mot dörrposten.
— Han var mycket blek och då dagsljuset nu skarpt belyste hans ansikte såg han mager och medtagen ut. De blåa ögonen hade ett bönfällande uttryck som starkt inverkade på Simmonds lättörda hjärta.
— Ni behöver icke gå härifrån, sade han i en ton, som skvallrade om att han kände sig särad. Det är naturligtvis jag, som skall avlägsna mig. Jag ämnar icke väja till era känslor eller påminna er om, att det var en tid, då ni icke behandlade mig med denna köld. Jag vill icke tränga mig på. Livet har varit hårt mot mig, och jag är van vid motgångar. Men en sak har jag emellertid lärt mig, och det är att icke stanna kvar där jag är ovälkommen.

Han öppnade dörren utan att dock gå ut genom den, och Simmonds som tyckte, att ingen kvinna i världen skulle kunna motstå en sådan vädjan, väntade varje ögonblick att hennes fru skulle be honom stanna. Men fru Ames sade icke ett enda ord. Alltjämt stödande sig på kammarjungfruns arm stod hon med böjt huvud, så att det var omöjligt att se hennes ansiktsuttryck men hennes bröst höjdes och sänktes på ett sätt som vittnade om stark sinnesrörelse.
— Åh, låt honom icke gå på det sättet, viskade Simmonds nästan med en snyftning, men fru Ames förblev tyst.
Den unge mannen gjorde ingen min av att vilja utföra sin hotelse utan stod med handen på läsvredet, tydligen rörd över Simmonds försök till medling. Det var också till henne han vände sig, då han nu yttrade:
— Ville ni vara snäll och säga till fröken Ames att jag mycket gärna skulle önska tala med henne, innan jag beger mig av.
Fru Ames rätade på sig.
— Nej, utbrast hon skarpt, det låter sig icke göra — jag motsätter

mig det på det allra bestämdaste.
Den unge mannen betraktade den gamla damen med en blick av slughet och vände sig därefter åter till jungfrun:
— Vill ni underrätta fröken Ames om att jag strax ämnar avlägsna mig, men att jag dessförinnan gärna ville tala ett ögonblick med henne.
Simmonds såg frågande på fru Ames: — Får jag lov att gå efter henne. Aok låt mig få lov att göra det! Då den gamla damen icke svarade gick främlingen tillbaka in i rummet.
— Jag skall se till er fru, medan ni är borta, sade han och gav Simmonds en så vänlig blick, att denna kunde gått till världens ände för hans skull. Han bjöd fru Ames sin arm.
Men den gamla damen ryggade tillbaka och viskade ängestfullt:
— Hjälp mig upp på mitt rum, Simmonds.
Flickan gav den unge mannen en lugnande blick och sade brådskande:
— Jag skall meddela fröken Ames er önskan.

Därefter hjälpte hon fru Ames ut ur rummet och stängde dörren.
De hade knappast hunnit ut i korridoren, förrän fru Ames krafter övergävo henne. Alldeles förbi sjönk hon ihop i kammarjungfruns armar.
— Släpp inte efter — försök att hålla upp krafterna ett ögonblick så är frun på sitt rum igen, bad Simmonds. — Åh, gudskelov, att fröken är här, tillade hon i en helt annan ton, då Lilith kom ut från matsalen.
— Vad står på? frågade den unga flickan. Är mamma sjuk? tillade hon i ängslig ton.
Simmonds skyndade sig att förklara vad som hänt: — Det kom en herre, fröken, en herr Smith. Det har varit för mycket för frun. Han frågar om fröken inte vill ta emot honom. Han är i vardagsrummet.
Under det att jungfrun yttrade dessa ord möttes de båda damernas blickar med ett egendomligt uttryck. Det var som sade denna ömsesidiga blick, att nu var det kritiska ögonblicket kommet. Simmonds var så intresserad, att hon, då fru Ames viskade: — Jag går med dig! utan vis-

A. LUNDBLADS
Begravningsbyrå
REKOMMENDERAS
Kungsgatan 12. Göteborg.
Tel. 11045, 776 ank. bostaden.

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättanstalten Västakusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.

CEREBOS
SALT
Det
torra saltet.
Klumpar sig icke.

A. Ellwén
Kött- och Fläskaffär
Saluhallen 133. Telefon 4481.
OBS! Prima varor. Billiga priser.
Redbar behandling.

Glöm ej bort
Skånska Wienerbageriet
Erik Dahlbergsgatan 22. Telefon 6077.
Specialitet:
Skorpor, Småbröd och Wienerbröd.

Brästh Konditori
Victoriagatan 1 B (hörnet av Storgatan)
REKOMMENDERAS.

Smakfulla Kransar
från
Hilda Henrikssons Blomsterhandel
Ö. Husargatan 37
Tel. 4250

Varför plågas med dåligt kaffe då Ni
kan få Swalanders kaffe! Butiker: Kungsg. 17
Korsg. 13, Bazar Alliance. Prova redan i
dag! Säljes endast i egna butiker.

inom några få dagar, bryr man sig
i allmänhet ej om att vidtaga några
särskilda läkande åtgärder utan över-
lämnar besväret åt naturens egen
kraft. Sant är att det icke är nöd-
vändigt att anlita läkare vid varje
enkel snuva eller katarr, men klokhe-
ten fordrar dock, att man skall ägna
noggrann omvårdnad även åt en
skenbart obetydlig åkomma. Ty å
ena sidan är behandlingen av en nyss
utbruten förkylning så enkel att vem
som helst bör kunna rå med den, å
andra sidan kunna ofta återkomman-
de förkylningar efter hand urarta
till svåra sjukdomar.

En egendomlighet med alla förkyl-

Varje förständig husmoder
använder
Pellerins Margarín
i hushållet

Håll efter korpulensen.
En stunds uppriskande motionsgymnas-
tik i förening med elektr. avmagringskur i
ZANDER-INSTITUTET
i Gamla Högskolan (Södra Vägen 1)
Tel. 16311 Tel. 16311
bör ingå i Edra dagliga vanor.
Moderna ljusbad, Massage.
Öppet dagligen från 7 f. m.—8 e. m.
Damgymnastik 10 f. m.—12 midd.

Extra prima
DAMKLÄDE
Dameskimå, Mocka och Matelassé
i ett flertal moderna färger utsäljes
billigt direkt från lager.
S. Ericson, Klädeslager.
Kungsgatan 32, 2 vån.

Alla uppskatta,
på grund av dess mör-
het och delikata smak, vårt
KNÄCKEBRÖD.
Handbakat kvalitetsbröd, över-
träffat i fråga om mörhet
och delikata smak.
Försök det
nästa gång

Till salu
i speci-
affärer

Till salu
i speci-
affärer

A/B. Göteborgs-Knäckebröd Göteborg
VALLGATAN 16 TEL. 4817.

ningsjukdomar är att mottaglighe-
ten för dem tilltager ju oftare de före-
komma. Den som ofta hemsokes
av snuva och katarr torde hava i min-
ne, att de tidigare förlöpte vida lind-
rigare, och att de allt efter som åren
gått utbrutit av allt ringare anled-
ningar och varit allt envarare och av
en allt mera svårartad karaktär. Det
finns tusentals människor, som hela
vintern och våren igenom ej bliva
fria från katarr, ja, som till och med
under den varma årstiden blott känna

en övergående lindring, ej någon
verklig förbättring. Denna kroniska
bronchialkatarr är ej blott en besvär-
lig åkomma, därför att den nästan
aldrig lämnar den angripne i fred för
hosta, den är även direkt farlig, eme-
dan den gynnar uppkomsten av and-
tappa och lungförtätning samt med-
för en förtidig död, merendels genom
lunginflammation. Under sådana
förhållanden inses lätt, att en änd-
målsenlig behandling av förkylning
är liktydig med en förlängning av
livet.

Som vid alla sjukdomar är det
även lättare att förebygga uppkom-
sten av katarrer än att bota, redan
utbrutna sådana. En härdad upp-
fostran är i detta hänseende av stör-
sta betydelse, men även äldre perso-
ner kunna genom en försiktig härd-
ning undanröjda förefintliga anlag
för katarr, vilka alltför ofta ha sin
grund i kroppens förvekligande. Men
en nödvändig förutsättning är, att
man ej får påbörja en sådan härd-
ning, allra minst i kraftigare form,
vid en redan utbruten förkylning.
Härvid bör helst företagas un-
der den varma årstiden, vid ju yngre
år dess bättre samt steg för steg med
iakttagande av ett visst lagom. Som-
martiden äro korta kalla bad ett för-
träffligt härdningsmedel t. o. m. för
äldre personer, varvid man dock bör
akta sig för drag samt söka att ge-
nom kraftigt froterande eller god
motion efteråt återfå tillräcklig

EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL
ÖREBRO KEM-TEKN. FABRIK
GRUNDAD 1855

kroppsvärme. Även rätt tagna ång-
bad med kall dusch, varvid kroppen
lättast vänjer sig vid stora tempera-
turdifferenser, äro förmånliga för
detta ändamål, men-få ej användas
av personer, som lida av hjärtfel eller
hava anlag för kongestioer.

Vad klädedräkten beträffar bör
den så noga som möjligt anpassa sig
efter väderlek och temperatur. I
regel gå vi alltför varmt klädda. Sär-
skild uppmärksamhet bör ägnas
klädföråren under våren, vilkas vä-
derleksförhållanden äro i särskilt hög
grad riskabla.

Lika viktigt som det är att hålla
fötterna torra och varma är det att
vänja sig andas genom näsan, vilken

Lär Edra små

att det är av den största vikt att alltid
se snygg och fin ut om fötterna. Här-
till fördras två saker: för det första ett
par *hela skon*, för det andra ett par
välvärdade skon. Med välvärdade
menas att de dagligen putsas med
VIKING skokräm — den enda skokräm,
som Ni stannar för sedan Ni en gång
provat den. Viking skokräm förlänger
skodornas en hög, smetfri glans på
kortaste tid med minsta arbete. Viking
säljes överallt.

spelar rollen av ett filter, som ej
blott upptager en mängd skadliga
beständsdelar ur luften, såsom damm
och dylikt, utan även uppvärmer den,
innan den inkommer i de inre ömtä-
liga luftvägarne.

Allt som befordrar en livlig blod-
cirkulation och svettavsöndring är
ägnat att bekämpa en förkylning.
Sättet hur detta åstadkommes är rätt
likgiltigt, man kan tillgripa kropps-
arbete, massage i förening med ång-
eller varmluftsbad eller dylikt. När
man kommit i svettning, bör man
omedelbart uppsöka sin varma säng
och där underhålla svettningen.

Den kroniska luftrörskatarran be-
ror ej på yttre orsaker, utan är hu-
vudsakligen att anse som en följd
av kroppsafternas beskaftenhet. När
avsöndringsorganen arbeta på ett
bristfälligt sätt, hopas i kroppen en
del avfallsämnen, vilkas avskiljande
då måste ske från andra delar. Slem-
hinnorna, särskilt de i lungor och
luftrör, så ofta åtaga sig detta upp-
drag. Detta medför att korpulenta
personer, hos vilka hjärt- och njur-
verksamheten i regel icke är tillfreds-
ställande, ofta hemsokas av plåg-
samma katarrer, churu de på det om-
sorgsfullaste akta sig för allt vad
förkylning heter.

Rökare som tillbringa en betydan-
de del av dagens timmar i rökfyllda
rum besväras ofta av en envis katarr
med ständig retning till hosta. En
betydande lindring, kanske full häls-
a, skulle kunna påräknas genom ett
avstående från rökningen. För inbit-
na rökare måste emellertid en sådan
försakelse synas alltför påkostande.
Ett icke så effektivt men dock utom-
ordentligt gott medel är att genom
flitig luftning hindra rökens kvar-
stannande inne i rummen. Framför
allt bör man undvika att sova i en
med tobaksrök mättad luft.

Kvinnans väsende.

En författare skriver apropos vis-
sa länders kvinnor: En fransk kvin-
nas kärlek räcker i regel till smekmä-
nadens slut, engelskan älskar sin man
hela livet igenom, den tyska kvinnan
älskar sin make för tid och evighet.
Den franska modern tar sin dotter
med på bal, den engelska i kyrkan,
den tyska modern däremot undervisar
sin dotter i köket. Den franska
kvinna har esprit och inbillnings-
kraft, den engelska har smak, den
tyska blygsamhet. Den franska kvin-
nan pladdrar, den engelska talar, den
tyska tiger helt stilla.

Den spanska kvinnan dräper sin
älskare av svartsjuka, den franska
kvinna dräper sin rival, den tyska
resignerar helt enkelt, samtidigt med
att hon gifter sig med den förste
bäste.

Vollmers-Meeths Césalong

upptager på allmän begäran av pu-
bliken sina dagliga eftermiddagskon-
serter, 1/2 5—6, med särskilda fam-
iljekonserter — förstärkt orkester
och extra utsökt program — varje
lördagsaftermiddag vid samma tid.
Asti dirigerar!

Man hade icke tänkt fortsätta med
dessa musikställningar, men deras
popularitet har visat sig vara så stor,
att man icke velat bereda allmänhe-
ten den verkliga misstråkning, som en
indragning skulle utgjort.

Praktisk Friluftsskola

med pension öppnas på vårsidan i
Alfhem. Språk, slöjd m. m. Begär
prospekt fr. Kvinnornas Tidning, Gbg.

Tapeter
Elegantia nyheter av de popula-
ra svenska konstnärstapeterna.

Hellbergs
VÄSTRA
HAMNSATAN 11
HIT LÖVI DÖRRVÄRDE

GÖTEBORGS
LINOLEUM-
MAGASIN
PETERS, FRANZÉN & CO
Kungälvsplassen 2.
Tel. 5095, 7503, 8200, 10939
Billiga priser ~ Största urval

En Sko,
som passar Eder i såväl elegans, pris
som bekvämlighet, finner Ni alltid hos

Hedströms
SÖDRA LÄRMGATAN 10
Linnégatan 11. Karl Gustafsgatan 57.

BREVLÅDA.

"För gammal". Tragiskt! Vi kän-
na djupt med och för Er och skola
icke glömma den för tyvärr rätt mång-
gen aktuella frågan i våra spalter.
Entusiasmerad. Vi blevo det ock-
så vid genomläsandet av Eder char-
mant skrivelse. Hjärtevarmt tack!
K—A N—g, Malmö. Då har Ni
haft otur i livet. Vi känna lycklig-
vis andra kvinnor, som även förtjäna
att bli ihågkomna av den som vill
tala i "kvinnlighetens namn".

Gammal prenumerant. Tyvärr
kunna vi icke erinra vilken artikel
Ni åsyftar, i annat fall hade vi mer
än gärna stått Er till tjänst.

Kvinnlig företagsamhet. Vi ge vä-
ra varmaste välgångsönskningar.

Hyresgäst. Ni har tydligen bet-
lat det hela alltför dyrt och bör råd-
fråga jurist om ej rättelse står att
vinna.

Bröstkaramellen
Väl godande
Väl smakande
Oöverträffad

ENGELBRETT
Lagligen
skyddad
Ende tillverkare

A.-B. Karamellfabriken Engelbrett, Örebro.
Säljes överallt i påsar om 1 hg. å 50 örn.

BERGMANS, STOCKHOLM
Smakfulla och sköra
DELIKATESSEBRÖDSORTER
Rekommenderas. I. p. tel. 40928.

Arla Mjölk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

Vinex
ANVÄND ALLTID
SKOCCREAM

Icke billigare kan Ni köpa än under vår stora
och **icke bättre** **Oktober=Utförsäljning**
som nu pågår.
A.-B. CARL JOHNSON
2 KUNGSTORGET 2.

dare öppnade dörren och följde med
dem in.

Herr Smith satt tillbakalutad i
soffan. Han sprang upp, då dörren
öppnades och såg forskande på Li-
lith.

Hon var blek och upprörd men häl-
sade dock på den unge mannen på
ett helt annat sätt än vad modern
gjort. Hon gick fram och räckte hon-
om med ett nervöst leende handen.
Ett ögonblick tycktes herr Smith be-
tänka sig, medan hans blick ofriv-
ligt gled över till fru Ames.

— Vill ni icke taga mig i hand?
Det gläder mig att se er, sade Lilith
med lätt skälvanande stämma.

Den unge mannen trädde henne
brådskande till mötes, grep hennes
hand och kysste den vördnadsfullt.
En blossande rodnad färgade Liliths
kinder, då hon hastigt drog handen
till sig och sade:

— Vill ni inte sitta ner? Ni stan-
nar väl till lunchen?

Den unge mannen såg åter nervöst
bort till fru Ames, som alltjämt stöd-
de sig mot Simmonds arm. Den
gamla damen upprepade icke dottrens
inbjudan.

— Jag är rädd jag inte har tid,
men hjärtligt tack i alla fall för er
vänlighet, sade han till Lilith.

Hans ton var inställsamt artig och
då nu Lilith tog plats i soffan, slog
han sig ned bredvid henne och såg
på henne med ögon, i vilka man kunde
läsa stark rörelse.

Fru Ames hade under tiden blivit
stående mitt på golvet. Viskande bad
Simmonds henne sätta sig, och med
rynkad panna lät den gamla damen
tjänarinnan hjälpa sig till en stol.

Simmonds å sin sida tog inte blic-
ken från det unga paret och slukade
begärligt varje ord de växlade.

— Ni har alltså inte kommit hit
att gästa oss? sade Lilith i artig ton.
Den unge mannen skakade på hu-
vudet.

— Det skulle jag inte ha vågat,
svarade han.

— Det finns väl inget skäl, var-
för ni skulle vara rädd, invände Li-
lith vänligt.

Utän att förstå något spekulerade
Simmonds vilt över förhållandet mel-
lan de båda ungdomarne. Så vitt
hon förstod kunde man i Liliths
ansikte icke se en skymt av kärlek

eller av den glädje, varmed man häls-
ar en gynnad tillbedjares ankomst.
Hon var vänlig, det var alltihop.

Å andra sidan syntes det tydligt,
att herr Smith hade blivit häftigt
upprörd vid hennes åsyn. När han
talade, darrade hans röst av sinnesrö-
relse.

Fru Ames återigen satt med fast
sammanslutna läppar och tillkastade
nu och då Lilith en ängslig blick.
Herr Smith tycktes vara luft för
hene.

Det inträdde en lång tystnad efter
Liliths fråga, vilken tycktes hava
överskrattat icke blott gästen utan
också fru Ames. Herr Smith gav
den gamla damen en snabb blick,
men svarade icke. Fru Ames såg
frågande på dottern, men sade heller
icke någonting.

Det blev Lilith själv som bröt
tystnaden.

— Ni måtte väl kunna lita på
mamma och mig, sade hon vänligt.
Ni borde väl veta, att vi skulle bli
glada över att ni kom så snart ni bli-
vit tillräckligt stark för att kunna
göra oss ett besök.

Den unge mannens röst hade ett

rört men även förläget tonfall, när
han svarade:

— Jag har aldrig tvivlat på någon
av er, sade han livligt, men jag var
rädd, att någon förtalat mig hos er.

— Det skulle inte inverka det ringa-
ste på oss, försäkrade Lilith vän-
ligt. Det trodde jag verkligen att ni
visste.

— Ni är mycket god!

De talade med så dämpad röst och
så hastigt, att Simmonds endast del-
vis uppfattade deras samtal. Fru
Ames satt tillbakalutad i stolen med
slutna ögon och tycktes varken höra
eller bry sig om vad som yttrades.

Det föreföll Simmonds underligt,
att man tillät henne stanna kvar och
iakttaga denna dock rätt förtroliga
tête-à-tête. Visserligen var det sant,
att hon icke förstod vad man hän-
syftade på med de ord som växlades,
men hon kunde dock se att båda voro
byte för en stark sinnesrörelse. Det
föreföll henne, som om alla tre varit
glada över hennes närvaro, vilken
lade ett slags band på dem och hind-
rade dem att ge öppet uttryck åt
känslor, som de helst ville dölja.

Det inträdde åter en långvarig

tystnad efter herr Smiths sista ytt-
rande.

Slutligen frågade Lilith:

— Bor ni här i trakten?

— Nej.

— Alltså fortfarande i staden?

— Ja, jag kan lika gärna bo där
som någon annanstans. Jag känner
mig lika hemlös överallt.

Simmonds, alltid mycket känslig,
tyckte att det tonfall varmed han ut-
talade dessa ord borde ha kunnat rö-
ra en sten, men fru Ames satt allt-
jämt som en staty, och Lilith sade
endast:

— Så får ni inte tänka. Det finns
alltid en livsuppgift och ett hem för
var och en som vill arbeta.

Orden läto avmätta och kyliga.
Den unge mannen höjde på ögonbry-
nen och reste sig långsamt.

— Jag uppehåller visst damerna,
sade han. Det var mycket vänligt
att mottaga mig, och jag ber er vara
övertygade om min tacksamhet.

För första gången var det en iron-
isk klang i hans stämma. Med cere-
moniös artighet vände han sig till
den äldre av damerna och räckte henne
med en viss osäkerhet sin hand.

Fru Ames lätsade, som om hon
icke sett den.

— Farväl, fru Ames, sade han
torrt och drog åt sig handen.

— Adjö, herr Smith.

(Forts.)

GIV
Jenny
Birgitta
och
Ingrid
Kvinnornas Tidning
på namnsdagen!
Presentkort säljas på tidningens
exp. Magasinsgatan 12. Tel. 18070.